22/11/2020

«Η πανδημία απομυθοποίησε την αφροσύνη του σύγχρονου κόσμου»

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Φθιώτιδος

Για το αληθινό νόημα της ζωής και τον κατά Θεόν πλουτισμό, ιδιαίτερα στις δύσκολες και πρωτόγνωρες μέρες της πανδημίας, ωμίλησε την Κυριακή στον Ιερό Μητροπολιτικό Ναό Ευαγγελισμού της Θεοτόκου Λαμίας, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Φθιώτιδος κ. Συμεών.

Αναλύοντας την σημερινή ευαγγελική περικοπή ο κ. Συμεών, απευθυνόμενος προς τους παρακολουθούντες από τηλεοράσεως, ραδιοφώνου και διαδικτύου πιστούς, τόνισε μεταξύ άλλων ότι «η περιουσία, την οποία αισθάνεται ότι έχει αυτός ο άφρων πλούσιος, δεν είναι απλώς τα υλικά αγαθά. Περιουσία του είναι το απέραντο και ατελείωτο εγώ του, εξαιτίας του οποίου δεν βλέπει κανέναν και τίποτα μπροστά του».

Και έρχεται ο Χριστός, συνέχισε ο κ. Συμεών, συζητώντας μαζί του και μαζί μας και μας ρωτά: «Δεν βλέπεις τι γίνεται γύρω σου; Μα κοίταξε λίγο στα νοσοκομεία. Δεν είδες ότι εχθές, μόνο χθες, κάθε ώρα στην Ελλάδα, στην πατρίδα σου άνθρωπε του σήμερα, έφευγαν κάθε ώρα περισσότεροι από τέσσερις άνθρωποι από τη ζωή, κατά μέσο όρο. 108 άνθρωποι έφυγαν εχθές μόνο από μία ασθένεια, πέρα από άλλους λόγους φυσιολογικούς. Δεν βλέπεις τι γίνεται στον κόσμο; Τι ανατροπή έχει έρθει; Δεν βλέπεις, ότι ο κόσμος ολόκληρος, η οικουμένη, τι έλεγε μέχρι πριν λίγο καιρό ο κάθε άνθρωπος, σε κάθε σπιθαμή της γης; Αναπαύου, φάγε, πίε, ευφραίνου. Να απολαύσω τη ζωή μου, δεν έχω ανάγκη από τίποτα, είμαι πολύ δυνατός, τα έχω καταφέρει όλα με την επιστήμη μου, με την τεχνολογία μου, με την οικονομία μου, με τις ταχύτητες του διαδικτύου, με όλα τα αγαθά, τα οποία έχω αποκτήσει, μπορώ να περάσω πολύ καλά».

ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΗΣΤΕ:

Και συνεχίζοντας ο κ. Συμεών έθεσε το καίριο ερώτημα που προβάλλει στο σήμερα:

«Τι να τις κάνει κανείς όλες αυτές τις αυταπάτες, με τις οποίες ο κόσμος ο σύγχρονος έντυσε το όραμα της ευζωίας του;

Ήρθε ένας ιός, μία αρρώστια, ένα μικρόβιο, μία πανδημία και κατέρρευσε και γκρέμισε και απομυθοποίησε τα πάντα. Ξεφτίλισε τους πάντες και τα πάντα: συστήματα, ερευνητικά κέντρα, πανεπιστήμια ολόκληρα, σχολές ολόκληρες, φόρουμ Διεθνή, τα πάντα. Οικονομία, ισχυρές επιχειρήσεις, αυτοκρατορίες, κολοσσούς.

Όλα υπεκλίθησαν, προσκύνησαν και προσκυνούν έναν ιό, που έχει σαρώσει τα πάντα στο πέρασμά του!!

Και όταν ακόμα βρεθεί το εμβόλιο και βρεθούν οι λύσεις και οι απαντήσεις, που θα βρεθούν, που η αγάπη του Θεού δεν θα μας αφήσει και θα βρεθούν, θα έχει να μαζεύει η ανθρωπότητα για πολύ καιρό τα κομμάτια της».

Ολοκληρώνοντας το κήρυγμα του ο Σεβασμιώτατος ανέφερε:

«Άραγε, θα σκεφτούμε ότι υπήρξαμε άφρονες; Ότι αυτός, ο οποίος πραγματικά πλουτίζει, δεν είναι αυτός ο οποίος θησαυρίζει «εαυτώ», δεν είναι αυτός ο οποίος θησαυρίζει γύρω από τον εαυτό του, δεν είναι αυτός που βάζει ως επίκεντρο της επιτυχίας του τον εαυτό του, δεν είναι αυτός που πορεύεται με ένα ατελείωτο και απέραντο «μου», που πορεύεται με ένα ατελείωτο και απέραντο «εγώ», αλλά είναι αυτός, ο οποίος θέλει να πλουτίζει «εις Θεόν».

Είναι αυτός δηλαδή ο άνθρωπος, είναι αυτή η κοινωνία, η οποία μπορεί να κοιτάξει πιο ψηλά, η οποία μπορεί να κοιτάξει πιο αληθινά, πιο βαθιά. Να φιλοσοφήσει και να σκεφτεί, ότι τι είναι αυτό τελικά που μπορεί να με κάνει πραγματικά ευτυχισμένο; Τι είναι αυτό που μπορεί πραγματικά να με γεμίσει; Είναι το να αντιμάχομαι και να ανταγωνίζομαι γύρω από τα υλικά αγαθά και από τα κέρδη; Ή μήπως είναι να βρω στο πρόσωπο του άλλου ανθρώπου τον ίδιο τον Θεό;

Αυτό σημαίνει πλουτίζω, και θησαυρίζω «εις Θεόν», σημαίνει ότι αποκτώ μία άλλη προσέγγιση, ότι ο άλλος δεν είναι ο ανταγωνιστής μου, ότι ο άλλος δεν είναι ο αντίδικος μου, ότι ο άλλος δεν είναι ο αντίπαλος μου, αλλά ο άλλος είναι εικόνα του Θεού στη ζωή μου, είναι ο Χριστός που φανερώνεται στη ζωή μου, είναι ο άγγελός μου, με τον οποίο μου δίνεται η δυνατότητα να συνυπάρξω, να μοιραστώ, μου δίνεται η δυνατότητα τώρα σε αυτή την υγειονομική κρίση και πανδημία, να υποβληθώ σε θυσίες, ακόμη και να τον στερηθώ, να υποβληθώ σε μικρές ασκήσεις, σε μικρή νηστεία, προκειμένου να ζήσουμε, να ξεπεράσουμε τη δυσκολία, να βοηθήσουμε αυτούς που μάχονται μέσα στα νοσοκομεία, μέσα στις μονάδες εντατικής θεραπείας, στην πρώτη γραμμή της προσφοράς. Να κρατηθώ και να μείνω στο σπίτι μου, να τηρήσω αποστάσεις, να φυλάξω κάποια υγειονομικά μέτρα. Είναι η άσκηση και η νηστεία που μου ζητά ο Θεός τούτη την ώρα, για να

προστατεύσω τον αδελφό μου, για να προστατεύσω την κοινωνία, για να της δώσω τη δυνατότητα να μείνει στο σπίτι και να φιλοσοφήσει και να σκεφτεί και να συνειδητοποιήσει, πόσο λάθος πορευόμαστε, όταν νομίζουμε, ότι ο ορίζοντας των δραστηριοτήτων μας, είναι απέραντος, ότι ο ορίζοντας της απόλαυσης μας είναι ατέρμονος και ατελείωτος, ότι μπορούμε να κάνουμε ό,τι θέλουμε, όσο θέλουμε, όπως θέλουμε, όποτε θέλουμε. Καταρρίφθηκαν όλα αυτά. Και αυτό που μπορεί να δώσει νόημα στη ζωή μας, είναι να μπορέσουμε να πούμε στον εαυτό μας, ότι από σήμερα παύω να ονειρεύομαι μία ζωή που θα κάνω εγώ ό,τι θέλω, αλλά από σήμερα, θα αρχίσω να ονειρεύομαι, να λαχταρώ και να ποθώ μία ζωή, στην οποία θα κάνει ο Θεός ό,τι θέλει, που θα κάνει ο Θεός κουμάντο στη ζωή μου, σε μία ζωή στην οποία δεν θα έχει πρώτη θέση η κτητικότητα και η μοναδικότητα τάχατες και η αποκλειστικότητα, αλλά θα έχει η μοιρασιά, θα έχει η αγάπη, θα έχει η δικαιοσύνη, θα έχει η ίση απόλαυση δικαιωμάτων, υποχρεώσεων και αγαθών. Σε μία ζωή, στην οποία κουμάντο θα κάνει ο Θεός όχι ως μεριστής ή ως δικαστής, αλλά ως πυξίδα, ως πλοηγός, ο οποίος θα διασφαλίζει σώας τας φρένας μου, θα διασφαλίζει δηλαδή τη ζωή μου, να είναι μία ζωή σωφροσύνης και όχι αφροσύνης».

Κλείνοντας το κήρυγμά του ο κ. Συμεών με λόγους ελπίδος και αισιοδοξίας για την παρούσα δυσκολία που περνά η οικουμένη υπογράμμισε:

«Πόσο επίκαιρος είναι ο λόγος του Χριστού, αδερφοί μου, σε αυτή τη μεταβατική περίοδο στην οποία βρισκόμαστε, όπου θα ανατείλει, θα ανατείλει Ναι! Να είμαστε αισιόδοξοι! Θα ανατείλει μία νέα κανονικότητα, θα επανέλθουμε αργά ή γρήγορα στην κανονικότητα της ζωής. Το θέμα είναι όμως, να επανέλθουμε σε μία νέα κανονικότητα, να μη θεωρήσουμε ότι ήταν κανονικότητα αυτό που ζούσαμε μέχρι τώρα, να μη θεωρήσουμε ότι η ατομοκρατία ήταν η κανονικότητα, ότι η δικαιωματοκεντρικότητα ήταν η κανονικότητα, ότι η κανονικότητα ήταν να κάνει κανείς ό,τι θέλει, όπως θέλει, όσο θέλει, ότι κανονικότητα είναι να κάνει κανείς ότι του αρέσει, χωρίς να λογαριάζει τον άλλον. Κανονικότητα είναι να νοιάζεσαι για τον άλλον, κανονικότητα είναι να αγαπάς και να συγχωρείς, να ανοίγεις την καρδιά σου και να την κάνεις χώρο απόλαυσης για όλους. Να την κάνεις πανηγύρι και παράδεισο, όπου θα χωρούν όλοι οι άνθρωποι, οι εγγύς και οι μακράν και τότε πραγματικά, η επιστροφή μας στη νέα κανονικότητα της μετά τον κορωνοϊό εποχής, θα είναι μία σπουδαία ευκαιρία, για να χτίσουμε ένα νέο οικοδόμημα, μιας νέας κοινωνίας, σε μία νέα βάση που το έχουμε τόσο ανάγκη» κατέληξε ο κ. Συμεών.